

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι

Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 431

Αριθμ.

Αθήνησι 8^η Φεβρουαρίου 2017

Διεκπ. 259

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός

τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καί
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΘΕΜΑ : «*Εβδομάς Τερατικῶν Κλήσεων*»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς 7^{ης} μηνός Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., καί ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπικειμένης Ἑβδομάδος Τερατικῶν Κλήσεων, ἀγομένης ἀπὸ 13^{ης} ἕως 19^{ης} μηνός Μαρτίου ἐ.ἔ., διαπέμπομεν ὑμῖν, συνημμένως ᾧδε, τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2984/8.2.2017 Ἐγκύκλιον τῆς Ἱεράς Συνόδου, καί παρακαλοῦμεν ἵνα ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησιαίς τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 19^{ης} μηνός Μαρτίου ἐ.ἔ., κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος.

Ὡσαύτως παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως προβῆτε εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς ἐν λόγῳ «Ἑβδομάδος». Ὡς ἐκ τούτου, δύνασθε ὅπως διοργανώσητε :

- α) Συνάξεις Ἱεροσπουδαστῶν, Ἀναγνωστῶν καί Τερωπαίδων εἰς τὴν καθ' ὑμᾶς Ἱεράν Μητρόπολιν.
- β) Διδασκαλίαν σχετικoῦ πρὸς τὰς Τερατικὰς Κλήσεις καί τὴν Τερωσύνην μαθήματος εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα ὅλων τῶν βαθμίδων, κατὰ τὴν ὡς ἄνω «Ἑβδομάδα».
- γ) Προβολὴν τῶν Τερατικῶν Κλήσεων κατὰ τὸν προσφορώτερον, συμφώνως πρὸς τὴν ἔμφρονα κρίσιν ὑμῶν, τρόπον, ὡς λ.χ. Ἐκκλησιαστικῶν Ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν, ἐντύπων, διαδικτυακῆς ἰστοσελίδος κ.λπ.
- δ) Ἰδιαιτέραν προβολὴν τῆς «Ἑβδομάδος» εἰς τὰς Μητροπολιτικὰς περιφέρειας, εἰς τὰς ὁποίας λειτουργοῦν Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα.

Ἐντολῇ τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς

† Ο Μεθώνης Κλήμης

Κοινοποιήσις :

1. Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καί τῆς Νεότητος (διὰ τὴν ἰστοσελίδα www.catichisis.gr) – Παρ' ἡμῖν
2. Ραδιοφωνικόν Σταθμόν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος – Ἐνταῦθα
3. Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου – Παρ' ἡμῖν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 431
Αριθμ.
Διεκπ. 258

Αθήνησι 8^η Φεβρουαρίου 2017

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2984

Πρός
Τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων – Ἡ συμβολὴ τῆς οἰκογενείας στὴν καλλιέργεια καὶ ἀνάδειξη τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

χωρὶς ἀμφιβολία ὁ Θεὸς καλεῖ τίς ψυχές πού θέλει νά τεθοῦν στὴν ὑπηρεσία του. Μὲ τρόπους πού μόνο Αὐτός γνωρίζει καὶ χρησιμοποιεῖ λέγει στοὺς ἐκλεκτούς Του: «Ἀκολούθει μοι» καὶ ἡ ψυχὴ ἢ ἀνταποκρίνεται στό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ ἢ κωφεύει καὶ ἀδιαφορεῖ γι' αὐτὴ τὴν κλήση. Παρ' ὅλα αὐτά μιὰ ἱερατικὴ κλήση γιὰ νά ἀναπτυχθεῖ καὶ νά καλλιεργηθεῖ χρειάζεται κατάλληλο περιβάλλον. Ἡ ἱστορία τῶν ἱερατικῶν κλήσεων ἔχει ἀποδείξει ὅτι ἀπὸ καλές καὶ χριστιανικές οἰκογένειες προέρχονται καλοὶ κι ἅγιοι ἱερεῖς. Στὴν καλλιέργεια καὶ ἀνάδειξη τῶν κλήσεων, μετὰ τὴν θεία Χάρη, συμβάλλει ἡ οἰκογένεια. Ἡ συμβολὴ τῆς μάλιστα εἶναι τέτοια πού, χωρὶς νά διαψευθοῦμε, μπορούμε νά τονίσουμε, ὅτι σπάνια ἀπὸ κακὴ οἰκογένεια προήρχοντο καλοὶ ἱερεῖς. Ὅτι εἶναι τὸ δένδρο εἶναι καὶ ὁ καρπός, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τοὺς καρπούς γνωρίζεται τὸ δένδρο (Ματθ. ιβ', 33).

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, πού μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἀφιερωμένη στὴν προβολὴ τῶν ἱερατικῶν κλήσεων θά ἀναφεροῦμε στὴν συμβολὴ τῆς οἰκογενείας στὴν καλλιέργεια καὶ ἀνάδειξη τῶν ἱερατικῶν ἢ μοναχικῶν κλήσεων; Στὸ ἐρώτημά μας μὲ ποιὸ τρόπο συμβάλλει ἡ οἰκογένεια στό ἔργο τοῦ Θεοῦ ἀπαντᾶμε α' μὲ τὴν πίστη τῆς, β' μὲ τίς θυσίες τῆς, γ' μὲ τὸ παράδειγμά τῆς καὶ δ' μὲ τὴν προσευχὴ τῆς.

* * * * *

1^ο Μέ τήν πίστη της

Ἡ οἰκογένεια πρέπει νά ἐκτιμᾷ τήν ἀποστολή, τό χάρισμα καί τήν διακονία τοῦ ἱερέως. Νά πιστεύει ἀκράδαντα, ἔμπρακτα, ζωντανά καί φλογερά, ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶναι ἕνας ἄλλος Χριστός, μεσίτης μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δηλαδή πού ὁμιλεῖ στόν Θεό γιά τούς ἀνθρώπους καί στούς ἀνθρώπους γιά τόν Θεό.

Ὁ Θεός ἐξέλεξε ἀνθρώπους καί τούς ἔδωσε τέτοια ἐξουσία πού δέν τήν ἔδωσε οὔτε στούς ἀγγέλους. Κι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι οἱ ἱερεῖς. Οἱ ἱερεῖς, πού ἀναγεννοῦν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τίς ψυχές. Οἱ ἱερεῖς μέ τήν ἐξουσία πού τούς ἔδωσε ὁ Θεός συγχωροῦν τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἱερεῖς πού κατεβάζουν τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ στήν Ἁγία Τράπεζα καί Τόν προσφέρουν στόν οὐράνιο Πατέρα ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας καί «εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καί ζωῆν αἰώνιον». Οἱ ἱερεῖς πού εἶναι πατέρες, διδάσκαλοι, παρηγορητές τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἕνας καλός ἱερέας εἶναι ἕνας ἀνεκτίμητος πνευματικός θησαυρός, πού τόν ἀπολαμβάνει καί τόν χαίρεται ἡ Ἐκκλησία, ἡ κοινωμία καί ἡ οἰκογένειά του.

Ἀποτελεῖ μεγίστη τιμή στήν οἰκογένεια νά προσφέρει στό Θεό, στήν Ἐκκλησία, στήν κοινωμία ἕνα τέτοιο ἀνεκτίμητο θησαυρό, ὄργανο τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καί σκεῦος ἐκλογῆς.

Οἱ γονεῖς πρέπει ἀκόμα νά πιστεύουν ὅτι τά παιδιά τους ἀνήκουν πρῶτα στόν Θεό καί ἔπειτα σ' αὐτούς. Ὁ Θεός εἶναι ὁ πατέρας πάντων ὁ ὑπέρτατος κυρίαρχος, νομοθέτης καί κυβερνήτης. Ὁ Θεός χάρισε τά παιδιά στούς γονεῖς γιά νά ἐκπληρωθοῦν τά σχέδιά Του. Δέν ἐπιτρέπεται οἱ γονεῖς νά ἀντιταχθοῦν στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ Κύριος ἐπισήμανε στόν ἀπόστολο Παῦλο στίς πύλες τῆς Δαμασκοῦ «Σκληρόν πρός κέντρα λακτίζειν» (Πράξ. κστ', 14). Ἡ διδακτική ἱστορία τοῦ Ἰωνᾶ καί ἄλλων ἀποδεικνύει σ' ὅλους ὅτι ὁ Θεός εὐρίσκει τρόπους νά πραγματοποιήσῃ τό σχέδιό Του. Παρά τά ἐμπόδια καί ἐνδεχόμενες τίς ἀντιρρήσεις καλεῖ σέ συνεργασία. Δέν ἐπιτρέπεται οἱ γονεῖς νά ἀγνοήσουν ἢ νά περιφρονήσουν τήν κλήση τῶν παιδιῶν τους. Θά δώσουν λόγο στόν Θεό γιά τήν ἀντίδρασή τους καί φέρουν τρομερή εὐθύνη γιά ὅλα τά προβλήματα πού μπορεῖ νά δημιουργήσουν σέ μιά ψυχή, πού εἶναι ἀθάνατη καί πλάσθηκε γιά τήν αἰωνιότητα κι ὄχι γιά νά ἱκανοποιεῖ τίς ἀδυναμίες καί τούς συναισθηματισμούς τῶν γονέων. Σέ ἀνάλογη περίπτωση ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπισήμανε στούς ἐπιδιώκοντες τήν ματαίωση τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ ὅτι «οἶδαμεν γάρ τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ ἐκδίκησις,

ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος· καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος» (Ἐβρ. ι', 30-31).

* * * * *

2^ο Μέ τίς θυσίες της

Ἀνθρωπίνως ἴσως ἡ ἀφιέρωση στό Θεό ἑνός παιδιοῦ μπορεῖ νά στοιχίζει στήν οἰκογένεια, στούς γονεῖς. Εἶναι κάτι τό ἀνθρώπινο. Τό κατανοοῦμε. Οἱ γονεῖς ἀγαποῦν πάντα πολύ ἓνα καλό παιδί τους, τρέφουν πολλές ἐλπίδες γιά τό μέλλον του, τούς στοιχίζει ὅταν, ὅπως νομίζουν, θά τό χάσουν ἀπό κοντά τους. Σκέπτονται, ὅτι ὅταν θά ἀφιερωθεῖ στό Θεό, θά περιορισθεῖ ἡ ζωή του, θά κοντύνει ὁ ὀρίζοντας τῆς ἀναπτύξεώς του, θά ὑποχρεωθεῖ σέ θυσίες, δέν θά ἀνέλθει κοινωνικῶς. Καί πολλοί ἄλλοι ἀποτρεπτικοί συλλογισμοί πλήττουν εὐλόγως τήν συνείδηση τῶν γονέων. Ἀλλά ὡς ἐδῶ ὀμιλεῖ ἡ ἀνθρώπινη λογική. Πρέπει ὅμως νά ἐπιτρέψουν νά ἀκουσθεῖ καί ἡ λογική τοῦ Θεοῦ κατά τήν ὁποία, ἂν τό πνευματικό συμφέρον τοῦ παιδιοῦ εἶναι νά ἀκολουθήσει αὐτό τό δρόμο, γιὰτί οἱ γονεῖς νά τοῦ φέρουν ἐμπόδια; Ἄν ὁ Θεός τό καλεῖ γιά κάτι πιό εὐγενικό καί θεῖο, γιὰτί νά φέρουν προσκόμματα; Βέβαια ἀπαιτεῖται κάποια θυσία, ἀλλά χωρίς θυσία ψηλά κι εὐγενικά ἔργα δέν ἐπιτυγχάνονται πόσο μᾶλλον εἶναι δυνατόν νά ἐπιτευχθεῖ ἡ καλλιέργεια τῶν κλήσεων, πού εἶναι τό ἔργο τῶν ἔργων, τό εὐγενέστερο τῶν ἔργων.

Οἱ γονεῖς πού φιλοδοξοῦν νά δώσουν ἱερεῖς στήν Ἐκκλησία, ἄς ἔχουν πάντα σέ μεγάλη ὑπόληψη τό πνεῦμα τῆς θυσίας. Οἱ γενναῖες καί πρό πάντων οἱ ἱερατικές ψυχές δέν διαπλάθονται μέσα στή νωχέλεια, τήν μαλθακότητα, τόν ἐγωισμό καί τήν ὀκνηρία. Αὐτά ὅλα σκοτώνουν τίς ψυχές τῶν παιδιῶν.

Τά παιδιά θά θυμοῦνται καί θά εὐγνωμονοῦν τούς γονεῖς ἐκείνους πού συνέβαλαν στήν πραγματική μόρφωσή τους. Κι ἂν γίνουν ἱερεῖς ἡ εὐγνωμοσύνη τους θά εἶναι πιό εἰλικρινής καί ἐκδηλωτική. Παρεδρεύοντες στό ἱερό θυσιαστήριο θά προσεύχονται γι' αὐτούς στό Θεό μέ παρρησία.

Δέν ἔχουν ψυχὴ ἱερέως καί πνεῦμα θυσίας οἱ γονεῖς ἐκεῖνοι πού ἐπαναλαμβάνουν ὅτι γιά νά εἶναι κανεῖς εὐτυχισμένος πρέπει νά εἶναι πλούσιος, ὅτι γιά ν' ἀπολαύσει, εἶναι ἀνάγκη ἂν ὄχι νά περιφρονήσει τουλάχιστον νά λησμονήσει καί νά ἀδιαφορήσει γιά τούς ἄλλους, ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι σύντομη κι ὅτι πρέπει νά εἶναι κανεῖς ἐπιτήδειος γιά νά ἐξασφαλίσει τήν καλύτερη καί μεγαλύτερη μερίδα. Αὐτές οἱ σκέψεις καί ἡ νοοτροπία εἶναι ἄρνηση τοῦ πνευματικοῦ ἠθους, ἐγωισμός, εἰδωλολατρία.

Ο Θεός για τήν θυσία αυτή θά εὐλογήσει τούς γονεῖς καί τήν οἰκογένεια ἀνταποδίδοντας μέ τήν χάρη Του καί τήν εὐλογία Του σ' ὄλα τά μέλη τῆς οἰκογένειας πνευματικές δωρεές ἀσύλληπτες ἀπό τόν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου

* * * * *

3° Μέ τό παράδειγμά της

Τό παράδειγμα τῶν γονέων εἶναι μέγας συντελεστής στήν ἱερατική μόρφωση τοῦ παιδιοῦ. Μέ τή ζωή τους, ἄρα μέ κληρονομικότητα, διοχετεύουν στό παιδί τους τόν δικό τους τρόπο γιά νά σκέπτεται, νά αἰσθάνεται καί νά ἐνεργεῖ, χωρίς νά τό γνωρίζουν καί οἱ ἴδιοι, τό πλάθουν καθ' ὁμοίωσή τους, τοῦ δίνουν τήν δική τους ἠθική φυσιογνωμία. Γιά νά γίνει ἕνας καλός ἱερέας χρειάζεται μιᾶ ὑποδειγματική χριστιανική οἰκογένεια. Τό ἱεροσπουδαστήριό πού ἐνδεχομένως θά φοιτήσῃ ὁ νέος προσθέτει ἕνα βερνίκι στόν χαρακτήρα τοῦ νέου, ἀλλά δέν δίνει τήν οὐσία, τό ἱερατικό πνεῦμα. Τό ἱερατικό πνεῦμα τό δίνει πρωτίστως ἡ οἰκογένεια. Ὁ θεῖος σπόρος χρειάζεται νά προφυλαχθεῖ, νά καλλιεργηθεῖ, ν' ἀναπτυχθεῖ μέ ἀγάπη καί σεβασμό ἀπό χέρια λεπτά καί προσεκτικά, δηλαδή γονεϊκά.

Ἡ ἠθική ἀτμόσφαιρα πού περιβάλλει τήν κούνια τοῦ παιδιοῦ θά διαμορφώσει τό ἦθος του. Ἄν τό παιδί ἀναπνέει μολυσμένο ἀέρα, ἄν ἡ ἀνατροφή του εἶναι μαλθακή καί αἰσθησιακή, τό παιδί θά ἀποβεῖ ἀνίκανο γιά ἀγνά καί ὑψηλά ἰδεώδη, κακοαναθρεμμένο, χωρίς ἠθική ἀξία, χωρίς πνευματικότητα.

Τά παιδιά τῶν ἀγίων δέν γεννῶνται ἅγια, ἀλλά, ἀνθρωπίνως, ἔχουν μεγαλύτερη εὐκολία νά ἀγιάσουν μέσα σέ μιᾶ καλή χριστιανική οἰκογένεια, ὅπου ἀναπνέεται τό ἄρωμα τῆς εὐσέβειας καί τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ καί ὅπου εὐωδιάζουν τά κρῖνα τῶν ἀρετῶν.

Στό σχολεῖο τῆς οἰκογένειας ὁ ἱεροσπουδαστής θά διδαχθεῖ πρῶτα ὅλες τίς μεγάλες ἀρετές πού θά τοῦ εἶναι ἀπαραίτητες γιά τήν μελλοντική διακονία του καί γιά νά ἔχει καρποφόρα ἀποστολική δράση. Στό σχολεῖο τῆς οἰκογένειας θά διδαχθεῖ τό ἱερό τοῦτο τρίπτυχο τῆς ἱερατικῆς ζωῆς α' τήν ἀγνότητα, β' τήν ἀδελφική ἀγάπη καί γ' τήν ἀποστροφή τῆς ἀμαρτίας.

* * * * *

4° Μέ τήν προσευχή της

Ἡ ἱερατική κλήση ἀναπτύσσεται ὅταν οἱ γονεῖς προσεύχονται γιά τό παιδί τους καί μαζί μ' αὐτό.

Ἄν ξέρουν νά προσεύχονται γι' αὐτό, γιά νά ἀκολουθήσῃ τήν κλήση του, νά διατηρηθεῖ στή χάρη τοῦ Θεοῦ, νά κάνει πάντα τό

θέλημα τοῦ Θεοῦ. Πολλοὶ γονεῖς παρακαλοῦν τὸν Θεὸ γιὰ τὴν υἰεία τῶν παιδιῶν τους, ἐλάχιστοι ὁμως γιὰ τὴν πνευματικὴ τους υἰεία, γιὰ νὰ τὰ διατηρήσει ὁ Θεὸς στή χάρη Του μακριὰ ἀπὸ τὴν ἄμαρτία.

Ἄν ξέρουν νὰ προσεύχονται μὲ τὸ παιδί τους γιὰ νὰ τοῦ διδάξουν τίς πρῶτες προσευχές. Στὰ γόνατα τῶν γονιῶν ἐπάνω θὰ μάθει τὸ παιδί νὰ κάνει τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, νὰ προφέρει τὸ γλυκὸ ὄνομα τῆς Παναγίας. Οἱ γονεῖς θὰ τοῦ διδάξουν νὰ προσεύχεται μπρὸς σὲ μιὰ εἰκόνα, νὰ λέει τὴ βραδινὴ προσευχή του, νὰ παρακαλεῖ γιὰ τοὺς γονεῖς του, τοὺς συγγενεῖς του, νὰ ἐπικαλεῖται τὸν φύλακα Ἄγγελό του. Οἱ πρῶτοι κατηχητές τοῦ παιδιοῦ εἶναι οἱ γονεῖς. Ἀπὸ αὐτοὺς θὰ μάθει τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς πίστεως μας.

* * * * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Οἱ φλογεροὶ ἱερεῖς καὶ συνετοὶ ποιμένες καὶ πιστοὶ λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου προέρχονται ἀπὸ χριστιανικὲς οἰκογένειες πού ζοῦν μὲ τὴν πίστη, τὴν εὐσέβεια καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Φθιώτιδος Νικόλαος
- † Ὁ Μάνης Χρυσόστομος
- † Ὁ Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ Ἰγνάτιος
- † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ
- † Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Ἐφραίμ
- † Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ
- † Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ
- † Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Ἱερόθεος
- † Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Χρυσόστομος
- † Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Παῦλος
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος
- † Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Βαρνάβας
- Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
- † Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κοινοποιήσις:

Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου